

Fremsat den 20. november 2019 af skatteministeren (Morten Bødskov)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om ændring af ligningsloven og forskellige andre love

(Fastholdelse af beskatningen af fri telefon og internet m.v.)

§ 1

I lov nr. 396 af 2. maj 2018 om ændring af ligningsloven og forskellige andre love (Permanent boligjobordning, ophævelse af beskatningen af fri telefon og internet, afskaffelse af udligningskatten og forhøjelse af beløbsgrænser for børneopsparing) foretages følgende ændring:

1. § 1, nr. 1 og 6-8, og §§ 2 og 3 ophæves.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2020.

Stk. 2. Ved opgørelsen af den kommunale slutskat og kirkeskat for indkomståret 2020 efter § 16 i lov om kommunal indkomstskat korrigeres den opgjorte slutskat for den beregnede virkning af de ændringer i udskrivningsgrundlaget for kommuneskat og kirkeskat for 2020, der følger af denne lovs § 1.

Stk. 3. Den beregnede korrektion af den kommunale slutskat og kirkeskat efter stk. 2 fastsættes af social- og indenrigsministeren på grundlag af de oplysninger vedrørende indkomståret 2020, der foreligger pr. 1. maj 2022.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Efter den gældende lovgivning vil der fra og med indkomståret 2020 ikke længere ske beskatning af fri telefon og internet (datakommunikationsforbindelse), som en arbejdsgiver stiller til privat rådighed for en medarbejder. Regeringen ønsker at videreføre beskatningen af fri telefon og internet uændret.

Regeringen vil investere i fællesskabet og sætter velfærd og klimaet først. Skal de udfordringer, som Danmark står over for, løses, kræver det vilje til prioriteringer. Derfor ønsker regeringen at fastholde den nuværende beskatning af fri telefon og internet.

1.1. Lovforslagets formål og baggrund

Med udmøntningen af Aftale om finansloven for 2018, som blev indgået mellem den daværende regering (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Dansk Folkeparti blev der indført skattefrihed for arbejdsgiverbetalt fri telefon og internet (datakommunikationsforbindelse) fra og med indkomståret 2020. Skattefriheden blev bl.a. begrundet med, at brugen af især mobiltelefoner udvikler sig hele tiden, og at det i dag er nærliggende at bruge den samme telefon til både arbejdsrelateret og privat brug, hvilket i mange tilfælde ikke vil påvirke arbejdsgiverens udgift.

Imidlertid er ophævelsen af beskatningen af fri telefon og internet en skatteletelse, som rammer skævt. Derfor vil regeringen fastholde beskatningen. Herved fastholdes også det skatteretlige udgangspunkt om, at aflønning beskattes ens, uanset om aflønningen sker kontant eller på anden vis, f.eks. i form af fri telefon.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Gældende ret

2.1.1. Fri telefon

En arbejdstager, der helt eller delvist vederlagsfrit får stillet telefon til rådighed for privat benyttelse af sin arbejdsgiver (fri telefon), beskattes af et beløb på 2.800 kr. (2019-niveau). Beløbet reguleres efter personskattelovens § 20. Fri telefon er arbejdsmarkedsbidragspligtig indkomst.

For samlevende ægtefæller reduceres det skattepligtige beløb på 2.800 kr. med 25 pct. for begge ægtefæller, når ægtefællerne beskattes af sammenlagt minimum 3.700 kr. (2019-niveau). Det betyder, at hver ægtefælle får reduceret den skattepligtige værdi med 700 kr. og dermed hver beskattes af 2.100 kr. (2019-niveau), hvis begge ægtefæller er skattepligtige af fri telefon, herunder datakommunikationsforbindelse, hele indkomståret.

Ved fri telefon forstås fastnet- og mobiltelefoner. Begrebet telefon omfatter også små håndholdte computere, hvis hovedfunktion er telefoni og eventuelt kalender- og tidsregistreringsfunktion, såsom PDA'er (Personal Digital Assi-

stant), smartphones og lign. Fri telefon omfatter både de tilfælde, hvor telefonen er oprettet i arbejdsgiverens navn, og hvor arbejdsgiveren fuldstændigt eller op til et bestemt beløb betaler eller refunderer den skattepligtiges telefonudgifter eller en procentdel af udgifterne.

Telefon dækker både oprettelses-, abonnements- og forbrugsudgifter ved telefonen samt sædvanlige telefonserviceydelser f.eks. telefonsvarerfunktion, »vis-nummer funktion« og andre sædvanlige ydelser, der er en del abonnementet, men derimod ikke for eksempel indsamlingsbidrag eller andre private udgifter, der opkræves over telefonregningen. Herudover er selve telefonapparatet omfattet, hvad enten det drejer sig om en fastnettelefon eller en mobiltelefon, der er stillet til rådighed for en arbejdstager til privat benyttelse.

Beskatning af fri telefon forudsætter, at arbejdstageren har privat rådighed over en helt eller delvist arbejdsgiverbetalt telefon. Det er således ikke afgørende, om arbejdstageren faktisk benytter den fri telefon privat.

Der er grænser for omfanget af telefoner, som den enkelte arbejdstager kan få stillet til rådighed for egen privat benyttelse. Dette gælder uanset, om der er én eller flere arbejdsgivere, der vil stille telefon til rådighed for privat benyttelse. Det må afgøres konkret, om der er en reel arbejdsmæssig begrundelse for, at en arbejdstager eksempelvis får stillet to telefoner til rådighed for privat benyttelse. Det kan være, at der rådes over flere boliger, at den ene telefon har en begrænset anvendelsesmulighed osv. Hvis der ikke er en reel arbejdsmæssig begrundelse for, at der stilles mere end én telefon til rådighed, beskattes telefonudgifterne vedrørende sådanne yderligere telefoner efter reglerne i ligningslovens § 16, stk. 1 og 2.

Arbejdstagerens rådighed dækker, at øvrige personer i arbejdstagerens husstand også har mulighed for at anvende telefonen, men ikke at arbejdsgiveren m.v. direkte stiller telefonen til rådighed for privat benyttelse for andre end arbejdstageren selv, f.eks. arbejdstagerens ægtefælle, børn og venner m.fl.

Tilskud til telefon, hvorefter arbejdsgiveren m.v. til dækning af telefonudgifter yder et fast månedligt beløb, uanset om arbejdstageren afholder udgifter eller ej, medregnes fuldt ud ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter reglerne i ligningslovens § 16, stk. 1 og 2. Indkomsten er arbejdsmarkedsbidragspligtig.

Fri telefon omfatter heller ikke de situationer, hvor arbejdsgiveren dækker arbejdstagerens udgifter som udlæg efter regning, det vil sige, hvis arbejdsgiveren kun betaler for samtaler, der for hver enkelt samtale kan dokumenteres som erhvervsmæssig ved bilag fra telefonselskabet. Arbejdsgiverens betaling er i sådanne tilfælde ikke skattepligtig for arbejdstageren.

Selvstændigt erhvervsdrivende beskattes ligesom arbejdstagere af fri telefon. I forhold til en medarbejdende ægtefælle er det afgørende, om den telefon, der indgår i den selvstændigt erhvervsdrivendes erhvervsvirksomhed, er til di-

rekte rådighed for den medarbejdende ægtefælles private benyttelse. Er dette tilfældet, beskattes den medarbejdende ægtefælle ligesom sin selvstændigt erhvervsdrivende ægtefælle af et beløb på 2.800 kr. årligt (2019-niveau).

2.1.2. Fri datakommunikationsforbindelse

Arbejdsgiverbetalt datakommunikationsforbindelse - eksempelvis en internetforbindelse - beskattes ikke, hvis arbejdstageren via forbindelsen har adgang til arbejdsgiverens netværk. Det er en forudsætning, at arbejdstageren har adgang til stort set de samme funktioner eller dokumenter som på arbejdspladsen. Hvis der ikke er adgang til arbejdsgiverens netværk, beskattes arbejdstageren som af fri telefon, jf. afsnit 2.1.1 ovenfor.

Ved en fri datakommunikationsforbindelse forstås adgang til og brug af internet, der af en arbejdsgiver m.v. er stillet til rådighed for en arbejdstager til privat benyttelse - eksempelvis en ISDN-forbindelse, en ADSL-forbindelse eller andre bredbåndsforbindelser. Det er således ikke afgørende, hvilken teknisk løsning der er valgt. Datakommunikationsforbindelse omfatter også mobile bredbåndsforbindelser. Endvidere er engangsudgiften til etablering af datakommunikationsforbindelsen omfattet. Abonnementsudgifterne til datakommunikationsadgangen dækker også sædvanlige ydelser, som er en del af abonnementet, hvis ydelserne er en integreret del af abonnementet, som ikke kan udskilles og er sædvanlige.

Skattefriheden for en datakommunikationsforbindelse omfatter ikke de tilfælde, hvor en mobiltelefon eller en fastnettelefon har en datakommunikationsforbindelse, som giver adgang til arbejdsgiverens netværk. Er der tale om, at en arbejdstager har fået en fastnet- eller en mobiltelefon til rådighed, behandles telefonen og den dertil knyttede datakommunikation skattemæssigt som en telefon, jf. afsnit 2.1.1 ovenfor.

Hvis arbejdsgiveren m.v. yder et fast månedligt beløb til dækning af udgiften til datakommunikationsforbindelse, uanset om arbejdstageren afholder udgiften eller ej, betragtes det som et tilskud, som skal beskattes efter reglerne i ligningslovens § 16, stk. 1 og 2.

Arbejdsgiverens hele eller delvise refusion af arbejdstagerens dokumenterede udgifter til datakommunikationsforbindelse beskattes derimod ikke, hvis arbejdstageren har den nævnte adgang til arbejdsgiverens netværk.

Hvis en arbejdstager med arbejdsgiverbetalt datakommunikationsforbindelse ikke har adgang til arbejdsgiverens netværk, beskattes forbindelsen som nævnt ovenfor som af fri telefon, dvs. af et beløb på 2.800 kr. årligt (2019-niveau). Hvis arbejdstageren har både fri telefon og fri datakommunikationsforbindelse, beskattes der kun af i alt 2.800 kr. I begge tilfælde vil den skattepligtige værdi under visse betingelser blive nedsat, hvis arbejdstageren er gift og samlevende med en ægtefælle, der også beskattes af fri telefon eller datakommunikationsforbindelse uden adgang til arbejdsgiverens netværk, jf. afsnittet ovenfor om beskatning af fri telefon.

Selvstændigt erhvervsdrivende beskattes ligesom arbejdstagere af fri datakommunikationsforbindelse, hvis der ikke er adgang til virksomhedens netværk. Hvis den selvstændigt erhvervsdrivende via datakommunikationsforbindelsen og en computer har adgang til virksomhedens netværk, beskattes datakommunikationsforbindelsen ikke, uanset om datakommunikationsforbindelsen er til rådighed for privat anvendelse. Det samme gælder engangsudgiften til etablering.

I forhold til en medarbejdende ægtefælle er det afgørende, om datakommunikationsforbindelsen, der indgår i den selvstændigt erhvervsdrivendes erhvervsvirksomhed, er til direkte rådighed for den medarbejdende ægtefælles private benyttelse. Er dette tilfældet, beskattes den medarbejdende ægtefælle ligesom sin selvstændigt erhvervsdrivende ægtefælle af et beløb på 2.800 kr. årligt (2019-niveau).

2.1.3. Ophævelse af beskatningen

Fra og med indkomståret 2020 ophæves beskatningen af fri telefon og datakommunikationsforbindelse. Det betyder, at en arbejdstager m.v., der helt eller delvist vederlagsfrit får stillet en telefon og/eller en datakommunikationsforbindelse til rådighed for privat benyttelse af sin arbejdsgiver, ikke skal beskattes af denne rådighed i det omfang, rådigheden ville have været skattepligtig efter reglerne om beskatning af fri telefon og /eller datakommunikationsforbindelse. Ophævelsen gælder tilsvarende for selvstændigt erhvervsdrivende og deres medarbejdende ægtefæller.

2.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås at fastholde beskatningen af fri telefon og datakommunikationsforbindelse. Det betyder, at arbejdsgiverbetalt fri telefon og datakommunikationsforbindelse fortsat vil være skattepligtige personalegoder efter indkomståret 2019. Ligeledes vil fri telefon og fri datakommunikationsforbindelse uden adgang til virksomhedens netværk fortsat være skattepligtigt for selvstændigt erhvervsdrivende og deres medarbejdende ægtefæller. Det skattepligtige beløb vil efter regulering efter personskattelovens § 20 udgøre 2.900 kr. i 2020.

Det foreslås kun at fastholde beskatningen, og det foreslås således ikke at ændre på, i hvilket omfang fri telefon og datakommunikationsforbindelse omfattes af beskatningen. Fri telefon og datakommunikationsforbindelse vil derfor fortsat skulle forstås på samme vis som efter gældende ret, jf. afsnit 2.1.1 og 2.1.2 ovenfor.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Forslaget om at fastholde beskatningen af fri telefon m.v. skønnes at vedrøre godt ½ mio. personer, der efter gældende regler ville blive skattefritaget for fri telefon fra og med 2020.

Da skattefritagelsen ikke har haft virkning, forudsættes de provenumæssige konsekvenser ved fastholdelsen at modsvare de provenumæssige konsekvenser som skønnet ved indførelsen af skattefritagelsen omregnet til 2020-niveau.

Således skønnes fastholdelsen at medføre et umiddelbart merprovenu på ca. 620 mio. kr. årligt fra og med 2020. Efter tilbageløb og adfærd skønnes et merprovenu på ca. 570 mio. kr. i 2020 stigende til ca. 800 mio. kr. i 2027. Den varige virkning skønnes til et mindreprovenu på ca. 790 mio. kr. årligt efter tilbageløb og adfærd.

Finansårsvirkningen i 2020 skønnes til ca. 620 mio. kr., svarende til den umiddelbare virkning.

Forslaget skønnes at medføre et merprovenu for kommunerne på ca. 280 mio. kr. årligt.

Skattefritagelsen af fri telefon m.v. udgør en skatteudgift, der med forslaget bortfalder.

Tabel 1. Fastholdelse af beskatningen af fri telefon m.v.

Mio. kr. (2020-niveau)	2020	2021	2022	2023	2024	2025	Varigt	Finansår 2020
Umiddelbar virkning	620	620	620	620	620	620	620	620
Virkning efter tilbageløb	470	470	470	470	470	470	470	-
Virkning efter tilbageløb og adfærd	570	600	630	670	700	740	790	-
Umiddelbar virkning for kommuneskatten	280	280	280	280	280	280	-	-

Fastholdelse af beskatningen af fri telefon m.v. indebærer ikke implementeringskonsekvenser for det offentlige.

Lovforslaget følger principperne for digitaliseringsklar lovgivning.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Fastholdelse af beskatningen af fri telefon og datakommunikationsforbindelse medfører begrænsede administrative byrder for arbejdsgiverne, som skal indberette og indeholde A-skat og arbejdsmarkedsbidrag af værdien af den fri telefon og/eller datakommunikationsforbindelse, og som skal føre kontrol med, om der er privat rådighed over en arbejdstelefon. Den samlede byrde skønnes at være på under 4 mio. kr. årligt.

Lovforslaget vurderes at overholde de opstillede principper for agil erhvervsrettet regulering. Der er tale om videreførelse af gældende regler, som erhvervslivet allerede administrerer efter.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget indeholder ikke administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget indeholder ikke miljømæssige konsekvenser.

Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Lovforslaget er samtidig med fremsættelsen den 20. november 2019 sendt i høring med frist til den 25. november 2019 hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatsamfundet, Akademikerne, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Business Denmark, Børsmæglerforeningen, CEPOS, Cevea, Danmarks Evalueringsinstitut, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Dansk Iværksætterforening, Dansk Journalistforbund, Dansk Metal, Dansk Told- og Skatteforbund, Danske Advokater, Danske Regioner, DI, DTL, Erhvervsstyrelsen - Team Effektiv Regulering, Finans Danmark, Finansforbundet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Finanstilsynet, FOA, Foreningen af Danske Skatteankenævne, Foreningen Danske Revisorer, Forsikring og Pension, Frie Funktionærer, FSR - danske revisorer, FTF, HK-Kommunal, HK-Privat, HORESTA, Ingeniørforeningen, IT-branchen, Justitia, KL, Kraka, Kristelig Arbejdsgiverforening, Landbrug & Fødevarer, Landsskatteretten, Ledernes Hovedorganisation, LO, Lønmodtagernes Dyrtidsfond, RockwoolFonden, SEGES, Skatteankestyrelsen, SMVdanmark og SRF Skattefaglig Forening.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør "Ingen")	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør "Ingen")
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Forslaget skønnes at medføre et merprovenu på 570 mio. kr. i 2020 stigende til 800 mio. kr. i 2027 efter tilbageløb og adfærd. Den varige virkning skønnes til 790 mio. kr. årligt	
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Begrænsede administrative byrder på under 4 mio. kr. årligt.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering /Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter gældende ret er ulønnede bestyrelsesmedlemmer og frivillige, ulønnede medhjælpere, der yder bistand som led i en forenings skattefri virksomhed samt frivilligt, ulønnet personel i hjemmevernet, der er omfattet af ligningslovens § 7 M, ikke omfattet af beskatning af fri telefon, datakommunikationsforbindelse og fri computer med tilbehør i ligningslovens § 16, stk. 12 og 13. Hvis sådanne personer får stillet et eller flere af de nævnte goder til rådighed, anses de fortsat for ulønnede og bliver ikke beskattet af privat rådighed herover. Det er en forudsætning, at de pågældende goder stilles til rådighed med henblik på foreningens skattefri virksomhed eller hjemmevernets virksomhed.

Som følge af § 1 i lov nr. 396 af 2. maj 2018 udgår fra og med den 1. januar 2020 telefon og datakommunikationsforbindelse af ordlyden i ligningslovens § 7 M, som en konsekvens af ophævelsen af beskatningen af fri telefon, herunder datakommunikationsforbindelse, jf. afsnit 2.1.3.

Som det fremgår af bemærkningerne til § 1, nr. 1, i lov nr. 396 af 2. maj 2018 videreføres den del af § 7 M, der vedrører fri computer med tilbehør omfattet af ligningslovens § 16, stk. 13, uændret.

Endelig fremgår det også af bemærkningerne til § 1, nr. 1, i lov nr. 396 af 2. maj 2018, at den del af § 7 M, der fastsætter, at der ikke kan udbetales skattefri godtgørelse efter § 7 M, stk. 1 og 2, for udgifter, som modtageren afholder til telefon, datakommunikationsforbindelse eller computer med tilbehør, hvis modtageren har fået stillet fri telefon, datakommunikationsforbindelse og fri computer med tilbehør omfattet af ligningslovens § 16, stk. 12 og 13, til rådighed, videreføres uændret.

Det foreslås i lovforslaget for det første at ophæve § 1, nr. 1, i lov nr. 396 af 2. maj 2018, hvorved den konsekvensændring vedrørende ophævelse af fri telefon mv., der vedrører ulønnede bestyrelsesmedlemmer og frivillige, ulønnede medhjælpere, der yder bistand som led i en forenings skattefri virksomhed samt frivilligt, ulønnet personel i hjemmevernet, der er omfattet af ligningslovens § 7 M, ophæves. Ophævelsen er en konsekvens af, at det foreslås at fastholde beskatningen af fri telefon, jf. afsnit 2.2. Med ophævelsen af § 1, nr. 1, vil skattefriheden af fri telefon og datakommunikationsforbindelse for personer omfattet af ligningslovens §

7 M blive videreført i denne bestemmelse, hvori det også fortsat vil være fastsat, at disse personer anses for at være ulønnede, selv om de modtager fri telefon eller datakommunikationsforbindelse. Der ændres ikke på § 7 M i øvrigt, herunder at det fortsat vil være en forudsætning for skattefrihed, at de pågældende goder stilles til rådighed med henblik på foreningens skattefri virksomhed eller hjemmeværnets virksomhed.

Efter gældende regler er fri telefon, herunder datakommunikationsforbindelse, undtaget fra bagatelgrænserne for henholdsvis mindre og arbejdsrelaterede personalegoder, jf. ligningslovens § 16, stk. 3, nr. 3.

Som følge af § 1, nr. 6, i lov nr. 396 af 2. maj 2018 udgår fra og med den 1. januar 2020 fri telefon, herunder datakommunikationsforbindelse, der beskattes efter ligningslovens § 16, stk. 12, af ligningslovens § 16, stk. 3, nr. 3. Denne ændring er en konsekvens af ophævelsen af beskatningen af fri telefon, der træder i kraft den 1. januar 2020, jf. afsnit 2.1.3.

Det foreslås i lovforslaget for det andet at ophæve § 1, nr. 6, i lov nr. 396 af 2. maj 2018, hvorved konsekvensændringen vedrørende bagatelgrænserne for henholdsvis mindre og arbejdsrelaterede personalegoder i ligningslovens § 16, stk. 3, nr. 3, ophæves. Ophævelsen er en konsekvens af, at det foreslås at tilbagerulle ophævelsen af beskatningen af fri telefon, jf. afsnit 2.2. Med ophævelsen vil de gældende regler om, at fri telefon, herunder datakommunikationsforbindelse, er undtaget fra bagatelgrænserne for henholdsvis mindre og arbejdsrelaterede personalegoder, jf. ligningslovens § 16, stk. 3, nr. 3, blive videreført.

Efter ligningslovens § 16, stk. 12, beskattes en arbejdstager, der helt eller delvist vederlagsfrit får stillet telefon til rådighed for privat benyttelse af sin arbejdsgiver (fri telefon), af et beløb på 2.800 kr. årligt (2019-niveau). Beløbet reguleres efter personskattelovens § 20.

Hvis en arbejdstager kun har privat rådighed over fri telefon en del af året, bliver arbejdstageren kun beskattet af et forholdsmæssigt beløb svarende til det antal måneder, vedkommende har privat rådighed over godet.

For samlevende ægtefæller reduceres det skattepligtige beløb på 2.800 kr. (2019-niveau) med 25 pct. for begge ægtefæller, når ægtefællerne beskattes af sammenlagt minimum 3.700 kr. (2019-niveau). Det betyder, at hver ægtefælle får reduceret den skattepligtige værdi med 700 kr. (2019-niveau) og dermed hver beskattes af 2.100 kr. (2019-niveau) årligt, hvis begge ægtefæller er skattepligtige af fri telefon, herunder datakommunikationsforbindelse, hele indkomståret. Der gælder dog visse betingelser for at opnå reduktionen.

Arbejdsgiverbetalt datakommunikationsforbindelse - eksempelvis en internetforbindelse - beskattes ikke, hvis arbejdstageren via forbindelsen har adgang til arbejdsgiverens netværk. Det er en forudsætning, at arbejdstageren har adgang til stort set de samme funktioner eller dokumenter som på arbejdspladsen. Hvis der ikke er adgang til arbejdsgiverens netværk, beskattes arbejdstageren som af fri telefon. Hvis arbejdstageren har både fri telefon og fri datakommu-

nikationsforbindelse, beskattes der kun af i alt 2.800 kr. (2019-niveau).

Selvstændigt erhvervsdrivende beskattes ligesom arbejdstagere af fri telefon og fri datakommunikationsforbindelse uden adgang til virksomhedens netværk, jf. ligningslovens § 16, stk. 14, 1. pkt. Hvis den selvstændigt erhvervsdrivende via datakommunikationsforbindelsen og en computer har adgang til virksomhedens netværk, beskattes datakommunikationsforbindelsen ikke, uanset om datakommunikationsforbindelsen er til rådighed for privat anvendelse, jf. ligningslovens § 16, stk. 14, 2. pkt. Det samme gælder engangsudgiften til etablering.

Som følge af § 1, nr. 7, i lov nr. 396 af 2. maj 2018 ophæves beskatningen af en arbejdsgiverbetalt fri telefon, herunder fri datakommunikationsforbindelse, jf. afsnit 2.1.3. Ophævelsen vil gælde tilsvarende for selvstændigt erhvervsdrivende og deres medarbejdende ægtefæller.

Det foreslås i lovforslagets § 1 for det tredje, at ophæve § 1, nr. 7, i lov nr. 396 af 2. maj 2018, hvorved beskatningen af fri telefon og datakommunikationsforbindelse fastholdes. Det betyder, at arbejdsgiverbetalt fri telefon og datakommunikationsforbindelse fortsat vil være skattepligtige personalegoder efter indkomståret 2019. Tilsvarende regler vil gælde for selvstændigt erhvervsdrivende og deres medarbejdende ægtefæller. Det foreslås kun at fastholde beskatningen, og det foreslås således ikke at ændre på, i hvilket omfang fri telefon og datakommunikationsforbindelse omfattes af beskatningen. Fri telefon og datakommunikationsforbindelse vil derfor fortsat skulle forstås på samme vis som efter gældende ret. Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1 og 2.2.

Efter ligningslovens § 16, stk. 14, 2. pkt., beskattes selvstændigt erhvervsdrivende som nævnt ovenfor ikke af fri datakommunikationsforbindelse, hvis der via datakommunikationsforbindelsen og en computer er adgang til virksomhedens netværk. Det gælder, uanset om datakommunikationsforbindelsen er til rådighed for privat anvendelse. Det samme gælder engangsudgiften til etablering. Som følge af § 1, nr. 8, i lov nr. 396 af 2. maj 2018 ophæves denne regel som en konsekvens af, at beskatningen af fri telefon, herunder datakommunikationsforbindelse, ophæves, jf. afsnit 2.1.3.

Det foreslås i lovforslaget for det fjerde at ophæve § 1, nr. 8, i lov nr. 396 af 2. maj 2018, hvorved den konsekvensændring, der vedrører fri datakommunikationsforbindelse for selvstændigt erhvervsdrivende, ophæves. Det betyder, at selvstændigt erhvervsdrivende fortsat ikke vil skulle beskattes af fri datakommunikationsforbindelse, hvis der via datakommunikationsforbindelsen og en computer er adgang til virksomhedens netværk. Det gælder, uanset om datakommunikationsforbindelsen er til rådighed for privat anvendelse. Det samme gælder engangsudgiften til etablering. Ophævelsen er en konsekvens af, at det foreslås at fastholde beskatningen af fri telefon og datakommunikationsforbindelse, jf. afsnit 2.2.

Efter arbejdsmarkedsbidragslovens § 2, stk. 1, nr. 1, indgår bl.a. lønmodtageres vederlag i form af naturalier i

grundlaget for arbejdsmarkedsbidrag. Af arbejdsmarkedsbidragslovens § 2, stk. 2, nr. 3, fremgår det, at fri telefon, herunder fri datakommunikationsforbindelse, jf. ligningslovens § 16, stk. 3, nr. 3, og stk. 12, anses for at være et sådant arbejdsmarkedsbidragspligtigt naturalie.

Som følge af § 2 i lov nr. 396 af 2. maj 2018 udgår fra og med den 1. januar 2020 fri telefon, herunder datakommunikationsforbindelse, fra opstillingen af de naturalier, som indgår i grundlaget for arbejdsmarkedsbidrag, som en konsekvens af, at beskatningen af fri telefon, herunder datakommunikationsforbindelse, ophæves, jf. afsnit 2.1.3.

Det foreslås i lovforslaget for det femte at ophæve § 2 i lov nr. 396 af 2. maj 2018, hvorved den konsekvensændring, der vedrører, at fri telefon, herunder datakommunikationsforbindelse, udgår fra opstillingen af de naturalier, som indgår i grundlaget for arbejdsmarkedsbidrag, ophæves. Herved bibeholdes fri telefon, herunder datakommunikationsforbindelse, i opstillingen af de naturalier, som indgår i grundlaget for arbejdsmarkedsbidrag. Ophævelsen er en konsekvens af, at det foreslås at fastholde beskatningen af fri telefon, jf. afsnit 2.2.

Efter kildeskattelovens § 49 A, stk. 2, nr. 10, skal der indeholdes arbejdsmarkedsbidrag af værdien af fri telefon, herunder datakommunikationsforbindelse, jf. ligningslovens § 16, stk. 3, 3. pkt., og § 12.

Efter § 49 A, stk. 2, nr. 12, skal der indeholdes arbejdsmarkedsbidrag af værdien af arbejdsgiverbetalte sundhedsbehandlinger m.v. og den arbejdsgiverbetalte præmie for forsikringer, der dækker de pågældende behandlinger m.v., jf. arbejdsmarkedsbidragslovens § 2, stk. 2, nr. 8, medmindre de nævnte goder er omfattet § 49 A, stk. 3, nr. 1.

Efter § 49 B, stk. 1, skal arbejdsgivere, hvervgivere m.fl., der udbetaler arbejdsmarkedsbidragspligtig indkomst som nævnt i § 49 A, stk. 1, og stk. 2, nr. 1-10 og 12, opgøre bidragsgrundlaget og beregne bidragets størrelse ved enhver udbetaling.

Efter § 49 C skal arbejdsgivere, hvervgivere m.fl., der foretager udbetaling, opgøre bidragsgrundlaget for arbejdsmarkedsbidrag og beregne bidragets størrelse for personer, som modtager fratrædelsesgodtgørelser, efterbetalinger, efterløns- og pensionslignende ydelser, når disse har sammenhæng med et tidligere tjenesteforhold, lønnet tillidshverv eller erhvervsforhold her i landet, jf. § 49 A, stk. 2, nr. 11.

Som følge af § 3 i lov nr. 396 af 2. maj 2018 foretages fra og med den 1. januar 2020 en række ændringer i kildeskatteloven som konsekvens af ophævelsen af beskatningen af fri telefon og datakommunikationsforbindelse, jf. afsnit 2.1.3. For det første ophæves bestemmelsen om indeholdelse af arbejdsmarkedsbidrag af fri telefon i kildeskattelovens § 49 A, stk. 2, nr. 12. For det andet ændres henvisningen i kildeskattelovens § 49 B, stk. 1, fra nr. 1-10 og 12 i kildeskattelovens

§ 49 A, stk. 2, til nr. 1-9 og 11 og i kildeskattelovens § 49 C fra nr. 11 i kildeskattelovens § 49 A, stk. 2, til nr. 10 som en konsekvens af den førnævnte ophævelse af nr. 12. For det tredje ændres henvisningen i kildeskattelovens § 49 A, stk. 2, nr. 12, fra nr. 8 til nr. 7, som en konsekvens af, at nr. 4-8 i arbejdsmarkedsbidragslovens § 2, stk. 2, bliver nr. 3-7.

Det foreslås endeligt med nærværende lovforslag for det sjette at ophæve § 3 i lov nr. 396 af 2. maj 2018, hvorved de ovennævnte konsekvensændringer i kildeskatteloven, der skyldes ophævelse af beskatningen af fri telefon, herunder datakommunikationsforbindelse, ophæves. Ophævelsen af konsekvensændringerne er en konsekvens af, at det foreslås at fastholde beskatningen af fri telefon, jf. afsnit 2.1.3.

Til § 2

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2020. Hermed sikres det, at de gældende regler kan videreføres uden afbrydelse.

Det foreslås i *stk. 2*, at ved opgørelsen af den kommunale slutskat og kirkeskat for indkomståret 2020 efter § 16 i lov om kommunal indkomstskat korrigeres den opgjorte slutskat for den beregnede virkning af de ændringer i udskrivningsgrundlaget for kommuneskat og kirkeskat for 2020, der følger af fastholdelsen af beskatningen af fri telefon, jf. lovforslagets § 1.

Herved foreslås det at neutralisere de økonomiske virkninger for den personlige indkomstskat for kommunerne og folkekirken for indkomståret 2020 af fastholdelsen af beskatningen af fri telefon for så vidt angår de kommuner, der for 2020 har valgt at budgettere med deres eget skøn over udskrivningsgrundlaget for den personlige indkomstskat.

Neutraliseringen for 2020 sker med baggrund i aktstykke 162, 2018/19, tiltrådt af Finansudvalget den 24. september 2019. Det fremgår af aktstykket, at skønnet over udskrivningsgrundlaget i 2020 hviler på en forudsætning om i øvrigt uændret lovgivning. Det fremgår endvidere, at ved efterfølgende ændringer i udskrivningsgrundlaget for 2020 neutraliseres virkningerne for de selvbudgetterende kommuner.

Endvidere foreslås det i *stk. 3*, at den beregnede korrektion af den kommunale slutskat og kirkeskat efter *stk. 2* fastsættes af social- og indenrigsministeren på grundlag af de oplysninger vedrørende indkomståret 2020, der foreligger pr. 1. maj 2022.

Herved foreslås det, at efterreguleringen af indkomstskatten for de selvbudgetterende kommuner for 2020 efter *stk. 2*, herunder også kirkeskatten, opgøres i 2022. Efterreguleringen afregnes i 2023.

Loven gælder hverken for Færøerne eller Grønland, fordi den lov, der foreslås ændret, ikke gælder for Færøerne eller Grønland og ikke indeholder en hjemmel til at sætte loven i kraft for Færøerne eller Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende lov

Lovforslaget

§ 1

I lov nr. 396 af 2. maj 2018 om ændring af ligningsloven og forskellige andre love (Permanent boligjobordning, ophævelse af beskatningen af fri telefon og internet, afskaffelse af udlignings-skatten og forhøjelse af beløbsgrænser for børneopsparring) foretages følgende ændring:

§ 1

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1162 af 1. september 2016, som ændret senest ved § 6 i lov nr. 278 af 17. april 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 7 M, stk. 3, 1. og 2. pkt., udgår »telefon, datakommunikationsforbindelse eller«, og i 1. pkt. ændres »de pågældende goder« til: »det pågældende gode«.

2-5. - - -

6. I § 16, stk. 3, nr. 3, udgår »telefon, herunder fri datakommunikationsforbindelse, og fri« og »12 og«.

7. § 16, stk. 12, affattes således:

»Stk. 12. Værdien af en fri telefon, herunder fri datakommunikationsforbindelse, der er stillet til rådighed af en eller flere arbejdsgivere m.v. som nævnt i stk. 1 for den skattepligtiges private benyttelse, beskattes ikke.«

8. § 16, stk. 14, 2. pkt., ophæves.

9. - - -

§ 2

I arbejdsmarkedsbidragsloven, lov nr. 471 af 12. juni 2009, som ændret bl.a. ved § 4 i lov nr. 1382

1. § 1, nr. 1 og 6-8, og §§ 2 og 3 ophæves.

af 28. december 2011 og senest ved § 35 i lov nr. 58 af 30. januar 2018, foretages følgende ændring:

1. § 2, stk. 2, nr. 3, ophæves.

Nr. 4-8 bliver herefter nr. 3-7.

§ 3

I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 117 af 29. januar 2016, som ændret senest ved § 36 i lov nr. 58 af 30. januar 2018, foretages følgende ændringer:

1. § 49 A, stk. 2, nr. 10, ophæves.

Nr. 11 og 12 bliver herefter nr. 10 og 11.

2. I § 49 A, stk. 2, nr. 12, der bliver nr. 11, ændres »nr. 8« til: »nr. 7«.

3. I § 49 B, stk. 1, 1. pkt., ændres »nr. 1-10 og 12« til: »nr. 1-9 og 11«.

4. I § 49 C ændres »nr. 11« til: »nr. 10«.